

Rozważania: Rocznica poświęcenia bazyliki św. Jana na Lateranie (9 listopada)

Rozważania do medytacji na 9 listopada, święto poświęcenia bazyliki św. Jana na Lateranie. Proponowane tematy to: pierwsza katedra papieska; kult w sercu i w świątyni; troska o to, co jest przeznaczone do sprawowania kultu.

08-11-2024

- Pierwsza katedra papieska.
- Uwielbienie w sercu i w świątyni.
- Troska o przedmioty związane z kultem.

.....

W POCZĄTKACH chrześcijaństwa sprawowanie Eucharystii odbywało się w prywatnych domach, które niektóre rodziny chrześcijańskie - zazwyczaj te, które miały większe możliwości finansowe, a co za tym idzie większe domostwa - udostępniały wspólnocie. Były to prymitywne kościoły domowe lub *domus ecclesiae*. W Rzymie pierwszym chrześcijańskim kościołem była Bazylika Laterańska, która powstała na terenie dotychczas

zajmowanym przez koszary prywatnej gwardii cesarza. Papież Sylwester konsekrował ją w 318 roku. Pierwotnie nosiła nazwę Bazyliki Najświętszego Zbawiciela, ale w średniowieczu była również poświęcona św. Janowi Chrzcicielowi i św. Janowi Ewangelistcie. Przez wiele wieków, aż do okresu Awinionu, znajdowała się tu katedra papieska, dlatego bazylika ta zasłużyła sobie na tytuł *cunctarum mater et caput ecclesiarum*, matki i głowy wszystkich kościołów, co do dziś można przeczytać na inskrypcji obok wejścia.

Dziś obchodzimy Święto Poświęcenia tej Bazyliki. Jest to okazja do umocnienia naszej komunii ze Stolicą Piotrową, a także do pogłębienia zrozumienia znaczenia, jakie w życiu chrześcijańskim mają budynki sakralne, miejsca przeznaczone wyłącznie do sprawowania kultu. Jedną z prefacji,

która może być odmawiana podczas
dzisiejszej Mszy Świętej,
podsumowuje sens tej uroczystości,
dziękując Bogu tymi słowami: „W
Twojej dobroci dla ludzi, mieszkasz
w domu modlitwy, aby Twoja łaska,
której stale nam udzielasz, uczyniła z
nas świątynię Ducha Świętego
jaśniejącą blaskiem cnotliwego życia.
Nasze ziemskie świątynie są obrazem
Kościoła, Oblubienicy Chrystusa,
którą nieustannie uświęcasz, aby
weszła do Twojej chwały, jako matka
radująca się z niezliczonych dzieci”^[1].
Ziemskie świątynie, lub gmachy
widzialne, są symbolem kościoła
niewidzialnego, który stanowią
wszyscy ochrzczeni jako „żywe i
wybrane kamienie”^[2]. Dlatego w
takie święto, jak dzisiejsze, prosimy
Pana, abyśmy z Jego pomocą umieli
budować Kościół i w ten sposób
osiągnąć ostateczne mieszkanie w
niebieskim Jeruzalem^[3].

„PRAWDZIWI CZCICIELE będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie” (J 4,23), odpowiada Jezus samarytance, która zastanawiała się, gdzie znajduje się odpowiednie miejsce do czczenia Boga. Chrystus uświadamia nam, że poza miejscem materialnym najważniejsze jest to, żeby Bóg mieszkał w sercu każdego człowieka (por. J 14, 23), a także zapewnia o Jego obecności ilekroć dwóch lub trzech zgromadzi się w Jego imieniu (por. Mt 18,20). Tak jak nauczał później św. Paweł na Aeropagu: „Bóg, który stworzył świat i wszystko na nim, On, który jest Panem nieba i ziemi, nie mieszka w świątyniach zbudowanych ręką ludzką i nie odbiera posługi z rąk ludzkich, jak gdyby czegoś potrzebował, bo sam daje wszystkim życie i oddech, i wszystko” (Dz 17,24-25).

Jednak stawianie na pierwszym miejscu transcendencji Boga i

znaczenie duchowego aspektu w naszych kontaktach z Nim nie przeczy temu, że potrzebujemy miejsc, w których bliskość Pana objawia się wyraźniej. Do tego dochodzi fakt, że nie jesteśmy zbawieni indywidualnie, ale jako Kościół, jako lud Boży. Nie jest przypadkiem, że słowo kościół, w jego greckim pochodzeniu, oznacza zgromadzenie lub zebranie.

Rzeczywiście, w kościele, małym czy dużym, gromadzimy się z innymi wiernymi chrześcijanami, a Chrystus uobecnia się wśród nas, zwłaszcza w Eucharystii. „Mój dom ma być domem modlitwy” (Mt 21,13). Te słowa Jezusa czytaliśmy w Ewangelii mszalnej. Mogą one pomóc nam zastanowić się nad naszą postawą, gdy wchodzimy do kościoła, kaplicy czy oratorium: czy rzeczywiście czujemy, że jesteśmy w domu Bożym i czy od razu kierujemy wzrok na tabernakulum, gdzie przechowywana jest Eucharystia?

Czy potrafimy stworzyć wewnętrzną ciszę, która pozwala nam się modlić? Czy staramy się Go adorować i dziękować Mu za Jego bliskość, za Jego cierpliwość, za to, że zechciał zachować bliskość, która jest zarazem ludzka i niezwykła?

ŚWIĘTY FRANCISZEK z Asyżu usilnie zachęcał kustoszy swojego zakonu - kierujących wspólnotą w poszczególnych miejscach - aby z całą pokorą błagali duchownych, „aby ponad wszystko czcili Najświętsze Ciało i Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa (...). Kielichy, korporały, ozdoby ołtarza i wszystko, co służy do Ofiary, niech będą kosztowne” ^[4]. Troska o budynki i przedmioty związane z kultem wypływa z wiary, miłości i wdzięczności wobec Boga, który stał się nam tak bliski. Obok rozumu,

nasze zmysły i uczucia również pomagają nam dotrzeć do Boga.

Założyciel Opus Dei wytłumaczył to, posługując się obrazowym przykładem, że ludzka miłość jest wyjaśnieniem dla darzenia czią najpiękniejszych przedmiotów, jakie są w zasięgu ręki: „Kiedy mężczyzna daje swojej ukochanej kobiecie worek cementu i trzy żelazne sztaby na znak swego uczucia - mówię wam - my uczynimy to samo z naszym Panem, który jest w niebie i w naszych Tabernakulach” ^[5]. Zwykł też mawiać, że łatwo rozumie wszelkie winy wynikające ze słabości, ale trudniej mu zrozumieć niedbałość: „Myślę - mówił - że na ludzi, którzy we wszystko, co dotyczy kultu, wkładają miłość, którzy sprawiają, że kościoły są godnie, ozdobnie utrzymane i czyste, ołtarze dostojne, a święte ornamenty zadbane i wypielęgnowane, Bóg spojrzy ze szczególną sympatią i

łatwiej przeoczy ich słabości,
ponieważ w tych szczegółach
pokazują, że wierzą i kochają”^[6].

Z pewnością Maryja obdarzyła
Jezusa delikatnością i uwagą w
Betlejem, w Nazarecie i przez całe
Jego życie. Dziś, w dniu poświęcenia
Bazyliki św. Jana na Lateranie,
możemy prosić naszą Matkę o
odrobinę tej miłości.

.....

[1] Prefacja na rocznicę poświęcenia
innego kościoła.

[2] Kolekta, Msza św. poświęcenia
bazyliki św. Jana na Lateranie.

[3] Modlitwa po komunii, Tamże.

[4] Św. Franciszek z Asyżu, Pierwszy
list do kustoszów.

[5] Św. Josemaría, *Listy* 6, nr. 28.

[6] Św. Josemaría, *Instrucción para la obra de San Rafael*, punkt 167.

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/rocznica-poswiecenia-bazyliki-sw-jana-na-lateranie/>
(05-04-2025)